

ובא וראה, בשעה שבן אדם הולך בדרכך אמת ומושך עלי רוח קדשה עליה ונזכר בה, הבן שיוילד ויצא ממנה לעולם הוא ממשיך עליו קדשה עליה וייה קדוש בקדשת רבונו, כמו שכחוב (שם כ) והתקדשתם והייתם קדושים וגוי. וכשהוא הולך מצד שמאל ומשיך עלי רוח טמאה ונזכר בו, הבן שיצא ממנה לעולם הוא ממשיך עליו רוח טמאה והוא טמא בטמאתו רוח טמאה והוא טמא בטמאתה הצר.

ועל זה כתוב, מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה. וכשהוא בחדוקות הימין, היא עולה למעלה. וכשהוא בחדוקות השמאלי, אותו צד שמאל שהוא רוח טמאה יורד מלמעלה למטה, ושם דיוורו בגין האדם ולא זו ממנה. והבן (מה) שהולד באוותה (וות) טמאה הוא נήיה בנו מאותו רוח הטמאות הוא אותו הבן.

אדם נזכר באוטו רוח טמא, ואשתו נזכרה בו בהתלה, ולקחה וקיבלה אותה זהמה ממנה הולד בן. בן זה הוא בן של רוח הטמאות. ועל זה שני בניים הם - אחד מאותו רוח טמא, ואחד כשב אדם בתשובה. וכך זה מצד הטמאות (זה) וזה מצד הטהרה.

רבי אלעזר אמר, בשעה שהטיל נחש אוותה זהמה בחווה, היא קיבלה אותו, וכשהמש עמה אדם, הולידה שני בניים - אחד מאותו צד טמא, ואחד מצד של אדם. והכל היה דומה בדמות עליונה, וכן בדמות מהותה, וכן ברכיהם נפרד זה מזה. וראי שקין היה בן של רוח הטמאות שהוא הנחש ברע (ונבלו של אדם) היה. ובגלל שקין בא מצד

וְהִיא חֹזֵי, בְּשֻׁעַתָּא דְּבָר נֶש אֲזִיל בָּאֲרָחָ קְשׁוֹט וְאַמְשִׁיך עַלְיהָ רַוְחָא קְדִישָׁא עַלְאָה וְאַתְּדִבְּקִיכ בֵּיה, בָּרָא דִיּוֹלִיד וְיִפְוֹק מְנִיה לְעַלְמָא, הוּא מְשִׁיך עַלְיהָ קְדוּשָׁה עַלְאָה, וַיְהִיא קְדִיש בְּקָדוֹשָׁה דְּמָאֵרִיה. כִּמְהָ דְּכַתִּיב, (ויקרא כ) וְהַתְּקִדְשָׁתָם וְהַיִתֶם קָדוֹשִׁים וְגּוֹי. וְכֵד אֲיַהו אֲזִיל בְּסֶטֶר שְׁמָאָלָא, וְאַמְשִׁיך עַלְיהָ רַוְחָמָסָבָא וְאַתְּדִבְּקִיכ בֵּיה, בָּרָא דִיּוֹפֹק מְנִיה לְעַלְמָא הוּא אַמְשִׁיך עַלְיהָ רַוְחָמָסָבָא וְיִסְפָּאָב בְּמָסָאָבוֹ דְּהַהְוָא סְטוּרָא.

יעל דא כתיב מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה. פד איהו באתדרקויות ימינה סלקא היא לעילא. וְכֵד אֲיַהו באתדרקויות שְׁמָאָלָא הַהְוָא סֶטֶר שְׁמָאָלָא דְּאַיְהוּ רַוְחָמָסָבָא נְחִית מְעִילָא לְתִפְא וְשַׁוִּי דִירִיה בְּבָר נֶש וְלֹא אַעֲדִי מְנִיה. וּבָרָא (מה) דָאָוְלִיד בְּהַהְוָא (רַוְחָמָסָבָא אַיְהוּ הַוִּי בְּרִיה מְהַהְיָא רַוְחָמָסָבָא אַיְהוּ הַהְוָא בָּרָא.

אדם אתדרק ביהו רוח מס'אב ואותה רוח באתדרקאה ביה בקדמיתה ונטלה וקבילת הוה זוהמא מניה אוליד בר. האי ברא ברא דרוח מס'אב איהו. ועל דא תרין בגין הוה. חד מההוא רוח מס'אב וחד פד פב אדם בתירובתא. ובגינן קד האי מسطרא מס'אב. (ויא ד"א ותא) מسطרא דכייא.

רבי אלעזר אמר בשעתא דאטיל נחש הוה זוהמא בה בחיה קבילת ליה. וְכֵד אשטעמש עמה אדם אולידת תרין בגין. חד מההוא סטרא מס'אב וחד מسطרא לאדם. והו די הבל בדיוקנא דלעילא וקינן בדיוקנא דלטפא. ובגינן קד אתפרשו ארחייהו דאמן דא. ודי קין ברא דרומ מס'אב הוה